

ВИНАРСКО-ЗЕМЛЕДЪЛЧЕСКИ ВѢСТНИКЪ

Редактира се отъ Учителитѣ при Държавното Винарско-Земедѣлческо Училище въ гр. Плѣвень.
Главенъ редакторъ: Хр. С. Георгиевъ.

„Винар. Земедѣлчески ВѢстникъ“ излиза два пъти въ мѣсека: на 10 и 25 ч.

Годишната му цѣна за Бѣлгария е 4 л., за въ странство — 5.

Всичко, що се отнася до вѢстника, се испраща до редакцията въ гр. Плѣвень.

Необнародвани рѣкописи, по желанието на авторите имъ, се връщатъ съ неплатени писма.

За обявления на 4 стр. се плаща по 20 ст. на редъ.

На учениците въ земедѣлческия, педагогическия и духовните училища се отстъпва за 3 л. годишно.

Съдѣржание: 1) По филоксерния вѣпрост и вѣзновление опустошениетѣ отъ филоксерата лозя; 2) Плѣвенски конкурсъ; 3) Начини за получаване на едро, трайно и по-рано здрѣло грозде; 4) Прѣдназначение на овоцните дървета отъ разни плѣсени и насѣкоми; 5) Културата на кръмните растения; 6) Приготвление на вкусна вишновка; 7) Всенароденъ конгресъ по земедѣлието въ Вуда-Пеща; 8) Разни; 9) Земедѣлчески календарь и 10) Метеорологически бюллетинъ.

По филоксерния вѣпрост и вѣзновление опустошениетѣ отъ филоксерата лозя.

3 а западните държави: Франция, Германия, Австрия и др. филоксерия вѣпростъ е почти разрешенъ. Това не трѣбва да се разбира и за тѣзи лѣзарски центрове, гдѣто филоксерата се е появила отъ кратко време. Тамъ, освѣнъ гдѣто непрѣдприематъ никакви мѣрки, още припятствуватъ на комиссарите по изслѣдване съ сопи, както е напр. случая въ Шампань—Франция, Rann въ Щирмъ и отъ начало у насъ въ Видинско. А тамъ, гдѣто отдавна сѫществува бичътъ на лозята, лозарите сѫ напѣлно освѣтлени върху това, което има да вършиятъ по вѣзстановленіето имъ.

Пѣсъчливитъ почви, на които по-прѣди не се обрѣщаше никакво внимание, сега, почти на всѣкаждѣ (гдѣто има), сѫ посадени съ лозата, ако има още такива празни пространства, то се засаждатъ. — Въ Франция, гдѣто има равни мѣста и при тѣхъ наблизо въ достатъчно количество вода, тамъ (въ лозята) спиратъ всѣка година размножаването на филоксерата чрѣзъ водата. — Тамъ, гдѣто позволява почвата за впрѣскване на вжгеливъ сулфидъ, поддържатъ лозята съ него. — Най-послѣ, що се касае за американските лози, и въ това отношение сѫ освѣтлени. За сега отъ директните сортове култивиратъ съ успѣхъ на сѫтвѣтствующата почва само Jaquez и Othelo, които сѫ се показали доста противостоящи. Полученото отъ тѣхъ вино се употребява за смѣсь съ другите.

Една тѣрдѣ важна роля играятъ американските лозови подложки, т. е. облагородените американски лози, които постепенно замѣстватъ директните сортове (тѣ сѫ такива сортове които, безъ да бѫдатъ присадени, даватъ плодъ).

Опустошаването на нашите лозя отъ подземния неприятел напрѣдва безъ спирание. Споредъ статистическите данни, Бѣлгария притежава 95,000 хектари лозя, отъ тѣхъ 40,000 хектари сѫ унищожени отъ филоксерата; значе повече отъ една трета отъ лозята на цѣла Бѣлгария сѫ опустошени. *) Какво остава за другите? Тѣ, или сѫ на заразяване, или, ако не сѫ още, то сѫ изложени на най-голѣма опасностъ, особено тѣзи въ Сѣв. Бѣлгария.

Миналата година, прѣзъ мѣсецъ Юлий, бѣхъ командированъ отъ почитаемото Министерство на Тѣр. и Земедѣлието, заедно съ г. чиновника по филок. заразата отъ Тѣрново, въ Севлиевско и Тѣрновско за изслѣдване лозята. Въ лозята на които села ходихме, на всѣкаждѣ, съ исклучение на с. Павликянските, констатирахме филоксерата, иѣкаждѣ въ голѣмъ, иѣкаждѣ въ малъкъ размѣръ. Тамъ, гдѣто сѫществува филоксерата, по вѣншните ѹ признания, може да се каже, че е отъ 2—3 години насамъ. Съвѣршенно изсъхнали главини отъ неї нѣмаше. Извѣстно е, че населението на Тѣрновско и Севлиевско е по-развито отъ онова на сѣверо-западната частъ на отечеството ни. Почти на всичките обиколени отъ насъ села, населението бѣше по-рано слушало за тѣзи бичъ на лозата, иъ малцина знаехъ неговите опустошения. Споредъ мене, филоксерата е прѣнесена въ Севлиевско отъ Ловченско, а въ Тѣрновско отъ Севлиевско. Мислѫ, че тази година ще се намѣри и въ Шуменско. С. Добромирка (Севлиевско) има всичките си лозя млади (8—10 годишни); въ тѣхъ се констатира заразата въ малъкъ размѣръ. По изслѣдването ни се указа, че Добромирчени взели лозовия прѣтъ (за посаддане лозята си) отъ заразени мѣстности и по този начинъ сѫ прѣнесли филоксерата. Па не само Добромирчани, иѣ въ другите села ми казахъ, че отъ тѣхните лозя се вземали прѣчки: Пѣсковецъ, Дрѣново, с. с. Оданѣ, Стамболово и др. По всѣка вѣроятностъ, сѫ взе-

*) Споредъ най-новите свѣдѣнія, Бѣлгария има приблизително 101,500 хектара лози, отъ които сѫ заразени отъ филоксерата 4450 хектара или 4:38% — до 1895 г.

мали пръчки отъ споменатите градове и села и други тѣмъ съсѣдни, откъмъ Шуменско или Разградско. Населението отъ с. Павликяни има намѣрение да увеличи лозата си. Павликянчени иматъ голѣми пространства съ богата почва, гдѣто лозата при едно рационално обработване би успѣла прѣвъходно. (Казвамъ при рационално обработване, защото, които села посѣтихме по врѣме на вързване и кършение, всичко се извършаше по старому. Благородното растение „лозата“, вместо да се кърпѣше внимателно съ ражѣ додѣто трѣба, то се косѣше като жито съ сърпъ; лозата не се вързваше, а се остава да лежи на земята).

Какво да се каже за селото Сухиндолъ? Около врѣстъ и недалечъ отъ него, една частъ на равнина, а повечето на байръ съ прѣвъходно южно изложение и добра почва, се намиратъ познатите сухинодолски лоза съ прочутото добро и пивко вино. За нещастие, казвамъ за голѣмо нещастие, филоксерата се констатира и въ тѣхъ, макаръ и въ много малъкъ размѣръ. Прѣди да бѣхме ях констатирали, нѣкои отъ селяните ми казаха, че ако се намѣрило въ тѣхните лоза бобулечката и ако почнели тѣ да съхнѣтъ, то за тѣхъ (селяните) не оставало друго, освѣнѣ да се изселятъ. Едничките имъ поминъкъ билъ, както се и знае, отъ лозата. И дѣйствително ако не сѫ взематъ на врѣме мѣрки, голѣма бѣдность ще нападне селото. Мойтъ скроменъ съвѣтъ на Сухинодолчани е, щото по-скоро да молятъ почитаемото М-во на Търгов. и Земедѣлието да устрои тамъ още сега разсадникъ отъ Американски лози. Додѣто да се замѣнятъ опустошениетъ лоза съ облагородени американски лози, по-заможните селяни да почнѣтъ, (тамъ, гдѣто позволява почвата), да лѣкуватъ болните си лоза съ вжгеливъ сулфидъ; а на бѣдните да отпуша общината или постоянната комисия помощъ за сѫщата цѣль. Нѣкои сухинодолчени може да мислятъ, че филоксерата е унищожена чрѣзъ искореняване на заразеното пространство; обаче нека знаятъ, че тѣхните бѣрда се заградени отъ заразени лоза и, рано или късно, пакъ ще се появи филоксерата. Много отъ напитите селяни мислятъ, че всичко трѣба да върши и доставя правителството; нѣ има и нѣкои които знаятъ, че то не е слѣнце да огрѣе на всѣкѣдѣ, затова трѣба да дѣйствува и частната инициатива. Така се върши тукъ, така правятъ и въ всѣка по-културна държава.

Като исказахъ нѣколко думи по моята обиколка, това направихъ съ цѣль да види читателя, какъ се распросранява заразата у насъ и какъ въ кратко врѣме, ако не се взематъ мѣрки, ще се заразятъ всичките лоза до Черното Море.

Нашето Народно Прѣдставителство не трѣба да се скажи по основавание на повече разсадници и отпушнание сумми за доставяние американски лози. Съ доставяние на половинъ или единъ милионъ пръчки неможе да се възстановятъ опустошениетъ лоза на: Видинския, Ломския, Вратчанския, Плѣвенския и Ловченския окръзи. — Тукъ мимоходомъ ще забѣлѣжимъ, че филоксерата е официално констатирана прѣди двѣ-три години въ Одринско. Мисля, че отъ тамъ иматъ нѣкои бѣлгари лозата си въ България; затова желателно би било още това лѣто да стане най-тщателно прѣглеждане на нашите лози, гра-

ничающи съ Турция.

У насъ (както е било отъ начало и въ други нѣкои държави) прѣглеждането на лозата става много бавно, защото малцина сѫ тѣзи, които иматъ желание да научатъ нѣщо по филоксерата; затова чиновника, като иде въ едно село, неможе прѣдварително нищо да узнае за състоянието на лозата, било отъ кмета или нѣкое друго лице; а нѣкои и да знѣятъ, че въ лозата имъ сѫществува нѣкаква болестъ, криятъ я, за да не ги искоренятъ, като не обрѣщатъ внимание, че съ това принесятъ вреда, както на себѣ си, тѣй и на съсѣдите си. Загубата нѣма да е толкова голѣма за тѣзи, които иматъ лозарството като второстепенъ поминъкъ подиръ собственното земедѣлие, нѣ тя ще бѫде чувствителна за онѣзи, които чакатъ едничкия си или главенъ поминъкъ отъ лозата. Не е да не знаемъ, че у насъ има нѣколко окръзия въ които населението се занимава почти съ лозарството. — Казахъ, че за сега нѣма, па нѣма и да има още за дѣлго врѣме, по-добро срѣдство противъ филоксерата отъ облагородяване противостоящите американски лози.

На радата отъ 300,000 лева, давана отъ Французската Академия отъ 20 и повече години насамъ, още никой не е получилъ, на и дѣлго врѣме нѣма да получи.

Мисля, всѣкой ще се съгласи съ това, че ний, ако искаме да водимъ радикална борба съ филоксерата, трѣбва да се заловимъ сериозно съ възстановението на опустошениетъ лоза съ противостоящи американски лози, които да отговарятъ на напитъ климатически и почвенни условия, или кждѣто има пѣсъчиви почви да почнемъ на неих отгледванието нашата лоза. Въ нѣкои държави отъ година на година изоставятъ културния опитъ (ливуване съ сулфидъ) и туряне лозата подъ вода (submersion); па и у насъ тѣзи опити (културалния и submersion) не сѫ за прѣпоръчване, защото расходитъ ще сѫ много повече отъ колкото приходитъ.

Както се вида Почитаемото Министерство на Търговията и Земедѣлието отъ година на година доставлява повече и повече отбрани американски лози. За въ буджете, споредъ менъ, не трѣба да се остави тази доставка само на поменатото Министерство, а ще трѣба, както Постоянните Комисии, тѣй и общините да се заставятъ да прѣдвиждатъ въ бюджетъ си една сума за възстановление унищожените лози. Мисля, че частни лица нѣма и да се завзематъ съ култивирането американски лози, доклѣ не видѣтъ тѣхния успѣхъ (на облагородените отъ тѣхъ да виси грозде). Селянина много малко разбира отъ четене на списания и дѣржание на скаски, него може да го увѣри само наглядността. Колкото се може по-скоро трѣба да се завземе правителството, не по-малко и Постоянните Комисии въ заразените окръзи, за доставяне на колкото се може повече американски лози и да се раздаватъ на населението за сега само облагородени; слѣдъ като се запознае съ културата на тази лоза, ще почне самъ да я тѣрси и отгледва. Нека да не оставимъ филоксерата да вземе голѣмъ размѣръ и да направи лозовите бѣрда като видинските и ломските; тогава не ще имаме вино и за насъ си, тогава ще настѫпи сиромашията и изселванията.

Днесъ за дкесъ се има голѣма нужда отъ американски лози. У насъ има толкова опустошени лозя, че да се доставятъ и единъ миллонъ прѣчки, не можтъ да стигнѣтъ само за градътъ Видинъ. Наистина, цѣльта на Почитаемото Министерство на Търговията и Земедѣлието е, да имаме лозя отъ американски прѣтъ за добиване на прѣчки, за да не купуваме отъ странство; обаче за туй ще трѣбва да се основе въ всѣка заразена окolia по единъ разсадникъ по 10 – 20 декара пространство, за да може колко-годѣ да се помогне на нуждающитѣ. За това именно още за дѣлго време трѣбва да се доставляватъ отъ странство американски лози и то по нѣколко милиона. Прѣдъ видъ на това лозаритѣ трѣбва да издигнатъ гласътъ си прѣдъ своите избранници, за да бѫдятъ тѣ, както споменахъ, по-щедри въ прѣдвиждане сумми за възобновение, тѣй да се каже, единъ поминъкъ на населението. Австрийското Министерство на Земедѣлието още и сега доставлява американски лози отъ странство и купува отъ австрийскитѣ търговски разсадници, които раздава даромъ на бѣднитѣ. Отъ Франция доставлява (Министерст.) отъ Alphonse Blang Cours Gambetta, St. Hippolite — Du — Fort (gard); а отъ тукъ купува отъ разсадника на г. Рибмера. Само тази година отъ послѣдния е купило за 7700 франка. Тукъ има да забѣлѣжимъ, че въ Австрия има въ всѣкай окрѣгъ по нѣколко дѣржавни разсадници и въ всѣка областъ по нѣколко областни, а при това безъ четъ търговски и частни. А какво вѣрши Унгария? Тя отъ 5 – 6 години насамъ много е направила за възобновение лозята си. Тамъ има 700 и повече дѣржавни, и поддѣржани съ помощъ отъ дѣржавата, разсадници отъ американски лози. Въ послѣдно време тамъ е обѣрнато голѣмо внимание на култивирането нашата лоза на пѣсъчлива почва. Виждате, г. г. лозари, че едничкото срѣдство да възобновимъ унищоженитѣ лозя, е американската лоза; за това трѣбва да се притечимъ на помощъ на правительство и му съдѣйствуемъ, ако искаме бѣрзо да постигнемъ цѣльта си, иначе всѣко замедляване е въ ущѣрбъ на насъ.

Pettau 24/V — 96

Драговъ.

Плѣвенский конкурсъ.

Съгласно программата за конкурса по скотовъдството въ княжеството за прѣвъ настоящата година, издадена отъ Почитаемото Министерство на Търговията и Земедѣлието, въ гр. Плѣвенъ стана на 18 Май втория конкурсъ. Разноситѣ по конкурса сѫ отъ Окр. Постоянна Комисия, подпомогната съ 2000 лева отъ правительството. Както знайтѣ читателитѣ ни, въ гр. Плѣвенъ имаше и минжлата година подобенъ конкурсъ, тѣй щото тазигодишния може справедливо да се нарече втори.

Приготовления за конкурса, благодарение на Г-на Окр. Управител, ставахъ доста отъ рано. Прѣвъ всѣкъ нѣколко дена засѣдаваше комиссия по уреждането на конкурса. Като членове въ распоредителната комиссия влизахъ: Г-да Г-да Окр. Управител, Прѣдѣдателя на Постоянната Комисия, единъ членъ отъ сѫщата, Ветеринарния Лѣкаръ, Земедѣлческия Надзорателъ, Директора на склада за жребци и Директора на Винарското Земедѣлческо Училище. За място на конкурса се опредѣли „Сърь-Пазаръ“, а не, както минжлата година, на „Тикийския баръ“. Комисията бѣ вземала грижата още отъ по-рано за направата на единъ павилионъ за засѣдаване на журитѣ. Павилионът бѣ свѣршенъ на време и богато украсенъ.

Тазигодишния конкурсъ, като втори, имаше се надежда за по-добри резултати, отъ колкото отъ миналогодишния, още повече, че покрай другото тази година трѣбаше да взематъ участие въ конкурса и лица съ разни земедѣлчески произведения. Разликата се състоеше само въ това, че на този конкурсъ можехъ да се явятъ конкуренти само отъ Плѣвенский Окрѣгъ, а не и отъ другитѣ окрѣзи, както минжлата година.

Къмъ приготовителнѣ работи за конкурса отъ страна на комиссията бѣше и рѣшението за дѣржанието на иѣко скаски отъ учителитѣ при Винарското Земедѣлческо Училище. Въ едно засѣдане, три дена прѣдъ конкурса, распоредителната комиссия взема положително рѣшение да се помогне учителитѣ за дѣржанието на скаскитѣ, като имъ се вѣзложи тѣ дѣ си избератъ такива и темитѣ на скаскитѣ заедно съ имената на онѣзи, които ще ги дѣржатъ, да сѫобц. за да се впишатъ въ програма на конкурса. Учителитѣ отъ своя страна се събрахъ на засѣдание и рѣшихъ да се дѣржи една скasca по земедѣлието и то „върху нуждата отъ възеждането на нови културни растения въ насъ“, една обща по винарството и лозарството, една по пчеларството и бубарството. Извѣстна скasca щеше да се дѣржи при самия конкурсъ, а послѣднитѣ дѣ – при екскурзията, която се планираше да стане въ Винарско-Земедѣлческото Училище, като при това се разяснятъ много работи на посѣтителитѣ изъ самитѣ сервиси на училището. Приготовленията за скаскитѣ почнахъ да ставатъ. Подиръ единъ день се сѫобщи, че скаскитѣ да бѫдатъ практически, за да не обрѣменяватъ слушателитѣ, и ченадали щѣло да има време и публика за тѣхъ. Работата се разбра, особено щомъ пристигна отъ София Министерския делегатъ, Г-нъ П. Германовъ. Видѣ се, че нѣма да има нищо. И тѣй, чене които за прѣвъ пѣтъ повдигнѣхме този въпросъ за курсоветѣ, искахме и да осъществимъ мисъльта си, но какво стана обаче съ неї? – незнамъ. Разбира се, остана захлупена подъ камакъ. Тѣй обикновенно става, когато на едно училище не се дава никакво значение и уважение. Отъ страна ни се помена, че Г-нъ Германовъ въ рѣчта си за отварянието на конкурса мислилъ да засѣgne всичкитѣ въпроси за подобрене на поминъка ни. Разбира се чене се помирихме.

Отъ декларациитѣ се огaza, че въ конкурса ще бѫдятъ изложени:

коне	говеда	овце	свине	птици	землени ордия	землени произведения
241	288	86	13	20	24	23

Прѣвъ минжлата година сѫ били изложени общо отъ Плѣвенский, Ловчанский, Свищовский, Севлиевский, Вратчанский, Ломский и Видинский Окрѣзи.

коне	говеда	овце	свине	птици	землени ордия	землени произведения
246	273	50	46	16	31	—

Още отъ прѣвчерието се виждаше, че сравнително тази година се приближава до минжлата година по изложенитѣ животни, макаръ че сѫ участвували тогава още шестъ окрѣзи.

Само въ Плѣвенский окрѣгъ минжлата година сѫ биле изложени,

коне	говеда	овце	свине	птици	ордия	землени и машини произведения
137	219	40	43	13	11	—

На 18 Май, Тезоименниятъ ден на Негово Царско Височество, се падна и денътъ за отварянието конкурса. Въ 10 ч. сутринта, при стичанието на многобройна публика, ученици и изложители, стана тѣржественното откриване на конкурса. Направи се молебенъ. Веднага подиръ свѣршването на молебна, Г-нъ Германовъ дѣржа една кѣса, но съдѣржателна рѣчъ, съ която обявя конкурса за откритъ. Въ зачатото на рѣчта си Г-нъ Германовъ помена, че „малко сѫ на брой годинитѣ, отъ когато нашето отечество почна да празнува тѣржества, като днешното. Днешното тѣржество е такова на земедѣлческия трудъ. Такива тѣржества за напрѣдъ бѣ трѣбвало да има по

често прѣдъ видъ на това, че нашия народъ е повече земедѣлчески (90 % споредъ оратора).... рѣчта бѣ исказана съ особено краснорѣчие, тѣй що трогна слушателите. По поводъ на рѣчта, ние нѣма да кажемъ нищо освѣнѣ това, че ние се надевахме, че конкурса е скотовъдческо-земедѣлчески, а не копненъдески, както помена говоривши: „цѣльта на днешния конкурсъ е да се видѣтъ резултатите на чифлишките жребци“....

Подиръ рѣчта стана парадъ отъ мѣстния гарнизонъ по поводъ Тезоименниятъ день на Господаря.

Веднага слѣдъ парада, распоредителната комиссия се събра на засѣданіе подъ предсѣдателството на Министерския делегатъ. Избрахъ се жури, въ които по право влизахъ членовете по распоредителната комиссия и нѣкои сть изложителите.

Прѣзъ този денъ бѣхъ изложени конети. Всичките изложени коне бѣхъ раздѣлени на групи: жребци, кобили съ малки кончета и млади кончета. Първата работа на журираніе бѣ: прѣгледване на изложения материалъ и провѣрение на декларациите. Отъ всичкото се оказа, че въ конкурса бѣхъ дошли: 18 одобрени за тѣгление жребци, 89 кобили съ малки кончета отъ държавните жребци и 133 млади кончета, сѫщо тѣй происхождение отъ окръжните и държавни жребци. Всичките коне бѣхъ изложени отъ 150 изложители.

Отъ всичките коне най-голѣмо впечатление правѣхъ жребцитъ на Иванъ Пановъ отъ с. Горний Дѣбникъ и този на Пачо Цековъ отъ с. Г. Митрополия. Първия е унгарски, но е роденъ и отгледанъ въ Г. Дѣбникъ, а втория бѣ мѣстенъ приплодъ отъ окр. жребци, но въ нищо не отстъпва на първия. Освѣнѣ тѣзи два жребци имаше тѣрдѣ малко, като такива, които да могатъ да се прѣпоръжватъ за заводъ. Особено впечатление ни направи жребецъ на Божилъ Мичовъ отъ с. Пордимъ, който е досущъ приличенъ на клеперските коне. Този конь, по направата на тѣлото си и темперамента, най-добре подхожда за земедѣлческа цѣль и тѣжки товари. Споредъ свѣдѣніята, които взехме, въ с. Пордимъ имало повече такива коне, но изложителятъ не бѣ въ състояние да ни освѣти върху потеклото имъ. Къмъ кобилите имаше повече добри екземпляри, особено 2—3 се отличавахъ по здравата си конструкция и широката си таза. Повечето отъ кобилите имахъ кончета, приплоди отъ държавните жребци. Най-добро впечатление направихъ младите кончета, между които най-главно 4 приплоди отъ жребцитъ: „Зирифъ“ I, II и III. Особено добре се забѣлѣзахъ всичките добри качества на жребцитъ. Тѣзи кончета имахъ повечето свѣтло-кестеневъ косъмъ. Особено ни се хареса кончето на Андреашъ Мринцовъ отъ с. Мѣртица, което явно показваше най-грижливото старание на господаря му. И другите три не падахъ по-долу.

Журийския съвѣтъ распредѣли наградите както слѣдватъ:

I. категория.

2 награди по 50 лева за жребци
4 " " 50 " " кобили
2 почтени награди за " и
8 награди отъ 25 лева за кончета

II. категория.

1 награда отъ 25 лева за жребецъ
2 " " 25 " " кобили
3 " " 25 " " кончета

III. категория.

5 награди по 15 лева за жребци
15 " " 15 " " кобили
20 " " 15 " " кончета

IV. категория.

10 награди по 10 лева за жребци
21 " " 10 " " кобили
42 " " 10 " " кончета и
1 " " 5 " " катъръ

Първите награди за жребцитъ получихъ: 1) Иванъ Пановъ отъ с. Г. Дѣбникъ съ унгарския жребецъ и 2) Пачо Цековъ отъ Г. Митрополия. Първите награди за кобилите вземахъ: Т. Ив. Василевъ изъ гр. Плѣвенъ, Иото Ненковъ изъ с. Крушевица, Василь Герговъ изъ с. Г. Митрополия, Тончо Илиевъ изъ с. Трѣстеникъ. Сѫщо тѣй за кобили получихъ първи почетни дипломи: Капитанъ Мишевъ и Хр. Г. Вѣрбеновъ отъ гр. Плѣвенъ. За кончета първи награди получихъ: Никола Митовъ изъ с. Трѣстеникъ, Тачо Иванчовъ изъ гр. Плѣвенъ, Андрея Мринцовъ изъ с. Мѣртица, Доно Диновъ изъ с. Д. Дѣбникъ Ангелъ Иочовъ изъ гр. Плѣвенъ, Иванъ Цѣфтковъ изъ с. Д. Митрополия, Георги Карагашки изъ гр. Плѣвенъ и Нино Начовъ изъ с. Дерманци.

На 19 Май стана излаганието на говеждия добитъкъ, свинетъ и птицитетъ. Въ 7 ч. сутрѣнта, журирано се събрахъ и распредѣлихъ добитъка по полъ, възрастъ и видъ, както слѣдва: 1) говежди бикове; 2) волове, 3) крави; 4) юнци и юници; 5) биволски бикове; 6) биволе; 7) биволици; 8) тормаци и тормакини; 9) овце и кочови; 10) свине и перези и 11) домашни птици.

Числото на изложението животни бѣше слѣдующето: 14 говежди бикове, 122 вола, 33 крави, 29 юнци и юници, 2 биволски бика, 36 бивола, 26 биволици, 26 тормаци и тормакини, 86 овце и кочове, 13 свине, перези и прасци и 20 птици.

Изобщо взето говеждия добитъкъ, съ исклучение на воловетъ, не правеше добро впечатление. Отъ биковете най-голѣмо внимание заслужавахъ само два, но и тѣ пакъ не отговаряятъ на очакванията. Всичките други бикове бѣхъ тѣрдѣ слаби и даже едвамъ сгодни за завожданіе. Въ това направление трѣбва да се обрне внимание, още повече, че и самите климатически условия най-добре отговаряятъ за развѣжданіето на говедата. Воловетъ бѣхъ повечето тѣрдѣ добри. Между искъреките волове се забѣлѣзахъ и нѣколко екземпляра отъ изродените вече унгарски волове, които сѫ били прѣнесени прѣди нѣколко десетки години. Всѣки може ясно да познае тѣзи унгарски волове по сухата и дѣлгнеста глава и особеността въ завиванието на рогата. Между кравите имаше сѫщо тѣй само 3—4 екземпляра, които заслужавахъ по-голѣмо внимание поради млѣчността си и добрата си тѣлесна направа.

Овцетъ не прѣставлявахъ сѫщо тѣй нѣщо особено. Тукъ видѣхме овце отъ 4 качества вълна, макаръ че всичката изобщо е груба. Между другите имаше изложени и нѣколко карнобатски овце, но които, види се, не отиваха добре. Особено тѣхните приплоди бѣхъ съ съвѣршено черенъ косъмъ, а не таќвъ, какъвто иматъ бацитетъ имъ (карнобатски) или майкитетъ имъ (обикновенни). Всичките други овце бѣхъ мѣстни, но всѣ така ясно се вижда една разлика въ мѣгкостта, дебелината и влажността на косъмъ. Между послѣдните правехъ исклучение двѣ, —три овце съ съвѣршено остьръ косъмъ, които, споредъ взетитѣ отъ изложителя свѣдѣния, происхождали отъ Кавказъ. Тѣ се отличавали по скорозрѣчество и по вкусното мясо. Тѣзи овце бѣхъ изложени отъ с. Пордимъ.

Кози имаше изложени тѣрдѣ малко, което показва, че тѣхното отгледване е доста намалело. Отъ наложените екземпляри имаше една коза доста млѣчна. Тѣзи животни макаръ че пренасятъ една поврѣда на горитѣ, но все пакъ не трѣбва съвѣршено да се ограничава тѣхното развѣжданіе, поне въ горските мѣста, кѫдѣто е тѣрдѣ мяично дѣржанието на другъ видъ добитъкъ. Козата съ млѣкото и мясо си е благодѣяніе на много планински мѣстности. Прочие, внимание при налагането на данъка, но не въ мѣстности, кѫдѣто тѣ сѫ единичните домашни животни.

Свинетъ сравнително бѣхъ тѣй сѫщо тѣрдѣ малко. Между изложението екземпляри особено внимание заслужаваше една голѣма срѣбъска свиня и единъ мѣстенъ перезъ. Свинскиятъ добитъкъ въ настъ е сѫщо тѣй слабъ и доленъ, т. е. сравнително съ дадената му храна дава малко масъ. Въ нашите свине сѫ развити главно онѣзи части, които иматъ най-малка цѣна, като напр. главата, краката, шията и въобще кости. Подобрене въ това направление би било сѫщо тѣй желателно.

Птицитетъ не прѣставлявахъ нищо отъ себе си. Награди,

които се получават от тѣхъ, сѫ повечето случаи, а не от старение и грижи.

Распрѣдѣлението на наградите прѣзъ този денъ стана, както слѣдва:

I. категория.

2	награди за говежди бикове по	34 лева
3	" юнци и юници "	20 "
3	" волове (почетни)	
2	" (парични) по	25 лева
2	" крави . . . "	25 "
2	" биволски бикове "	10 "
1	" биволица . . . "	15 "
1	" биволи . . . "	25 "
3	" овце и овни "	10 "
1	" свине . . . "	25 "

II. категория.

3	награди за говежди бикове по	20 лева
2	" юнци и юници "	16 "
5	" волова . . . "	15 "
3	" крави . . . "	20 "
12	" биволици . . . "	10 "
5	" биволи . . . "	10 "
14	" овце и овни "	5 "
3	" свине . . . "	10 "
5	" птици . . . "	3 "

III. категория.

3	награди за говежди бикове по	15 лева
5	" юнци и юници "	20 "
14	" волове . . . "	10 "
23	" крави . . . "	10 "
13	" биволици . . . "	5 "
21	" биволи . . . "	5 "
3	" овце и овни "	3 "

IV. категория.

6	награди за говежди бикове по	10 лева
13	" юнци и юници "	5 "
12	" волове . . . "	5 "
1	" крави . . . "	5 "

Първите награди получихъ: Д. Джанишката селска община и Дерманската. За крави: М. П. Вацовъ отъ гр. Плевенъ и Наумъ Костовъ; за волове: Станю Чалжковъ отъ с. Върбица, Миню Матевъ отъ с. върбица, Нанталей Владовъ отъ гр. Плевенъ, Пенчо Въловъ отъ с. Ралово и Люто Николовъ отъ с. Ралово. За биволски бикове получихъ първи награди: Каменск та селска община и Радиненската и за биволици Найденъ Василевъ отъ с. Аглецъ. За биволи: Стефанъ Железковъ отъ с. Телишъ. За овце и овни: Сирио Геновъ отъ с. Рибенъ, Матю Гечовъ отъ с. Г. Джанишъ и Цапко Минковъ отъ с. Радиненецъ. За свине: Кирко Н. Кирковъ и за птици: Илия Карабашевъ.

На 20 Май стана излаганието на земедѣлчески произведения и земедѣлчески ордия и машини. На конкурса се явихъ двама души съ ордия, една ромжиска фирма съ земедѣлчески ордия и машини и 23 съ земедѣлчески произведения, а именно: 7 души съ люцерна, 1 съ тютюнъ, 1 съ конопъ, 1 съ лудо просо, 2 съ детелина, 1 съ леща и фий, 3 съ ряпика, 1 съ горът ячменъ, 2 съ царевица, 1 съ фасуль, 1 съ гюль, 5 съ медъ и воськъ. Държавното Винарско земедѣлческо Училище взема участие съ вина, кошари, медъ, воськъ, коприна, пашкули, ягоди и цвѣцло, както и разни инструменти по пчеларство и млѣкарство.

Изобщо изложенитѣ въ този денъ предмети бѣхъ твърдѣ малко. Види се, надали е имало пропаганда въ това направление, тъй щото хората не сѫ знаели.

Плевенския окрѣгъ, който минава като единъ отъ първите зем-

ледѣлчески окрѣзи, разбира се, трѣбваше особено да се отличи по изложението на земедѣлчески произведения. Както виждатъ читателитѣ, много отъ произведенията на окрѣга даже никакъ не бѣхъ изложени, като напр. пшеница, ржъ, овѣсъ ячменъ, грахъ, вино, масло, сирене, кашкавалъ и др. Всички тѣ изложени продукти изглеждаха, като да бѣхъ изложени случайно. Въ това направление трѣбвало би да се вземе инициатива отъ земедѣл. надзирателъ. Той е трѣбвалъ да обиколи прѣдваритело всичките онѣзи села, кждѣто е давалъ за посѣгане разни съмени и ги покани да изложатъ продуктите имъ на конкурса.

Подиръ прѣгледванietо на предметите отъ журийтѣ и отъ поканенитѣ за тази цѣль учители Г-нъ К. Илиевъ и К. Малковъ и специално за машините още Г-нъ Желѣзъръ — механикъ Буржевъ и Г-нъ Черакчиевъ машиниста въ склада за жребици, назначихъ се слѣдующите награди:

7 награди за люцерна и детелина, отъ които едно I отъ 50 лева, двѣ по 30 л. и 4 по 10 л.; 3 награди за ряпика: 1 съ 40 л. и 2 по 20 л.; за тютюнъ една награда отъ 20 л.; за маќъ една награда отъ 30 л.; за конопъ една награда отъ 10 л.; за леща и фий една награда отъ 20 л.; за ячменъ една награда отъ 10 л.; за фасуль една награда отъ 5 л.; за царевица 2 награди: една отъ 10 л. и една отъ 5 л.; за трънидафилъ една награда отъ 10 л.; за медъ и воськъ 6 награди: една почетна, една отъ 40 л., една отъ 20 л. 2 отъ по 10 л. и една отъ 5 л.

За земедѣлчески ордия и машини се опрѣдѣлиха три награди: 1) една почетна, 1 парична отъ 50 л. и една отъ 10 л.

Първите награди се дадоха на слѣдующите лица: 1) на Държавното Винарско Земедѣлческо училище една почетна диплома за всичките произведения; 2) на фирмата Beiles изъ Букрецъ една почетна диплома за изложението отъ нея ордия и машини; 3) една награда отъ 50 л. на Г-нъ Ив. Буржевъ за плугъ и брана; 4) една награда отъ 50 л. на Никола Радевъ отъ с. Муткурово за изложението отъ него три вида нови кръмни растения (люцерна, детелина и мохарь); 5) на Яни Наумовъ отъ с. Муткурово за ряпика 40 л. и 6) на Хр. Кирковъ отъ Плевенъ за медъ и пчели една награда отъ 40 л.

Въ сѫщия денъ стана и проба на изложението машини. Напр. опита се работата на кукурузотрошачката, сламорѣзачката, ронкалката, триера, ржчната съячка, широкосъячката, косячката и жътварката, а така сѫщо — и на два плуга. При опитите, особено на първите шест машини, присъствувахъ много любители отъ страна на земедѣлческото население. Между опитаните машини особено шестътъ, които се опитваха при конкурса, като твърдѣ сгодни се указахъ слѣдующите: ржчната съячка, която може да хвърля на широчина до 24 метра и то разни земедѣлчески съмени; сламорѣзачката, трошачката и въячката. Прѣдставената широкосъячка система Flöter е още тъй сгодна поради това, че, при спиранието на добичето, не испуска сѣме, което нѣщо не може да се избѣгне при Еккертовата ако не се затвори, но само че тази е много по-тежка, отъ колкото Еккертовата отъ сѫщата голѣмина.

Пробата съ плуговете, косячката и жътварката станахъ извѣнъ градътъ. За тази цѣль, още по отъ рано, се бѣхъ опрѣдѣли двѣ пиви и една градска ливада. Плуговете, които се опитваха, бѣхъ системи Лейникъ и Бурджовъ. Пощата, на която стана пробата, бѣше глинеста. И двата тѣзи плугове можахъ добре да оржътъ на прѣдназначеното място съ разлика само, че Бурджовия плугъ изискваше здраво държание, а Лейниковия твърдѣ слабо, даже и никакво. Мнението на присъствущите земедѣлци бѣше повече въ полза на Бурджевия, макаръ че Лейниковия го изоставя всѣ таки пакъ нѣщо на дирѣ. Бурджовия плугъ има и тѣзи преимущества, че е по-евтенъ, по-лекъ и по-лесно се нагласява, които фактори сѫ твърдѣ важни за нашите земедѣлци. Пробата на тѣзи плугове стала и въ цѣлина, разбира се че тукъ Бурджевия плугъ остана твърдѣ на дирѣ. Трѣбва да кажѫ и това, че Лейниковия плугъ бѣше №. 6.

Пробата съ косячката и жътварката стана много смѣшина. Прѣди всичко конетѣ, които трѣбваше да теглятъ машините, не бѣхъ никакъ навикнали на подобна работа; тъй щото вър-

въхъ твърдъ не равномърно и даже по нѣкога така политахъ, щото бихъ счупили машинитъ. Огъ това се вижда, че неможе да се заключи почти нищо за чистотата, легкостта и пр. на работа на тѣзи двѣ машини. Съ единъ присмѣхъ въобще всички се разнесоха. Разбира се, тукъ никой не пострада, но само името на онѣзи, които бѣхъ натоварени да правятъ опита. Но надяваме се, че всѣки единъ разбралъ гледачъ, видѣ че никаква работа не можаше да се произведе съ един пожарничарски кон, които щомъ чуехъ тропота отъ машината, бѣгахъ като луди. Машинитъ които се испитвахъ принадлежиже на системата Джонстонъ. Съ това се свѣрши и пробата.

На 21 Май сутрешната, иакъ при единъ молебенъ, стана тържественното раздаване на наградите. Подиръ молебена Негово Благовѣтѣнство Протоиерей Антоний държа една рѣч. Рѣчта бѣ доста съдѣржателна. Слѣдъ неї почна се раздаванието на наградите. Всички тѣзи, които получавахъ първите награди, прѣкарвахъ изложенитѣ си животни, за да се видѣтъ отъ публиката.

Въ 5 ч. вечерната стана кошията. Надпрѣускачите тръгнахъ отъ моста на р. Вита и спирахъ при баляя край града. По случай на кошията бѣхъ излезли много граждани. Въ кошията вземахъ участие 10 коня. Първия отъ тѣхъ измина растоянието 5,5 к. м. за 5+14 м. и получи 35 лева награда; втория за 6+10 и получил 25 л.; а последния за 9+10 и получил 10 л. награда.

Начини за получване на едро, трайно и по-рано зрело грозде.

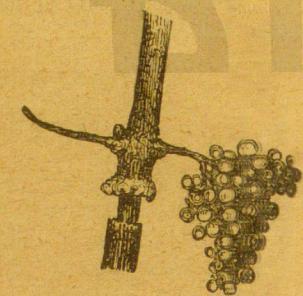
За да получимъ грозде, узрѣло по-рано отъ обикновеното време, а тъй сѫщо да произведемъ по-едро и по-трайно грозде, има двѣ методи, а именно: *орѣзване* (съкратяване) на гроздовете и *колцованиe*, т. е. образуване пръстенъ (кръгъ) подъ коленото до най-долният гроздъ. Тѣзи двѣ методи се извършватъ рано слѣдъ прѣпътвяването на гроздето, затова се причисляватъ къмъ лѣтнитѣ обработвания на лозата.

1) *Съкратяване на гроздовете*. Съкратяванието на гроздовете се прѣдприема повечето съ търговска целъ, защото тѣ ставатъ по-едри, по-трайни и съ това получаватъ по-голяма цѣна. Прѣдприема се тѣй сѫщо, когато искаме да добиемъ грозде за подаракъ или за излагане. Въ последния случай се избиратъ сортове, съ едри зърна, а въ първий — съ дебели кожици. Подъ горното название трѣбва да се разбира орѣзване по нѣколко зърна отъ грозда въ продължение на 1-2 мѣсесца — до като нараства гроздето.

Работата се почва, когато гроздето е достигнало до голѣмината на лещата. Ако на единъ гроздъ при едва лоза отрѣжемъ една частъ, то ще забѣлѣжимъ, че останалите зърна ще нарастватъ много повече отъ другите — при сѫщата лоза. Обаче, нарастванието ще бѫде много по-силно, когато орѣзванието е станжало не изведенѣжъ, а на нѣколко пѫти. Промежутъците за орѣзване трѣбва да бѫдатъ 14 дневни (починто отъ горѣказаното време).

Причината за нарастванието лежи въ слѣдующето: всѣко зърно си има килийки, прѣдназначени да му образуватъ и испращатъ сокъ за нарастване. Когато отстранимъ зърното, килийките му умиратъ, и тъ не изведенѣжъ, а образуватъ и испращатъ сокъ въ продължение на 14 дена. Този сокъ се натрупва по-горните зърна, защото долу (гдѣто обикновено се рѣже) нѣма кому да се дава. Слѣдъ 14 дена, като отрѣжемъ нағъ една частъ зърина ще принудимъ и тѣхните килийки къмъ сѫщото; така щото нѣколко орѣзване въ такъвъ промежутъкъ, ще ни даде за резултатъ грозде съ зърина отъ неимовѣрна голѣмина и ятка кожица — трайни.

Отъ тази операция се промѣнява формата: грозда става по-голямъ, широкъ, и тъ се скъсява, както се вижда въ фиг. 6; значи тукъ зърната спечелватъ изгубено-то. Работата се извършва съ едни малки ножички. Слѣдъ отрѣзванието на зърната 2-3 пѫти, трѣбва да поразрѣдимъ всички начесто стоящи зърна, та да се развиватъ по-добре, Фиг. 6.

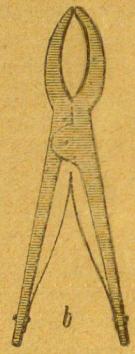
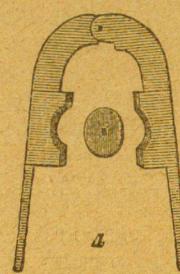

Фиг. 7.

2) *Прѣстенование (колоцованиe)*. Тази операция се извършва, когато лѣтостаитѣ сѫ още зелени и крѣхки, а гроздето дребно. Причината е, че зърната, за да нарастватъ, изискватъ най-много протеинови (бѣлъчни) вещества, които се образуватъ въ този периодъ отъ листата въ най-голямо количество. Когато гроздето е почти нарасло и прѣкътъ затвърдѣли (узрѣли), тогава дѣйствието на прѣстеноването е слабо, даже никакво. Работата му се състои въ изрѣзванието на кората подъ грозда (които стоятъ най-ниско на лѣтоста). Кората се изрѣзва, посрѣдствомъ два паралелни кръгла, отдалечени на 4—5 м. м., и то щодъ грозда на 1 с. м. Послѣ, съ единъ напречень рѣзъ, се съединяватъ кръговитѣ и се обѣлва корицата заедно съ ликото — до самата дървесина.

Отъ тази операция гроздето се принуждава да расте бѣзо, да узрѣва рано и да се уголѣми въ обемъ. Прѣстенътъ помага за увеличаване главно на близкий до него гроздъ, и тъ ако на слѣдующето колѣно има другъ гроздъ, то и неговото растене не остава нормално. Дѣйствието на прѣстена, за увеличаване на грозда, зависи отъ това, че той запира хранителните вещества при себе си, които се отлагатъ по-грозда. Главните хранителни вещества, които сѫ нуждни за увеличаване и узрѣване на грозда, се приготвяватъ отъ листата, които се памиратъ надъ него. И тѣй като подобни се образуватъ въ по-голямо количество, отколкото сѫ нуждни за гроздето, то излишните сѫ отиватъ надолу въ лозата, гдѣто тѣй сѫщо сѫ потрѣбни отчасти. Тѣзи хранителни вещества се движатъ главно по-външните ликови килийки. Когато се отстрани кожицата и ликото, то пѫтя за излишните вещества се прѣкратява и тѣ се натрупватъ въ гроздътъ. Отъ голѣмото количество сокъ образуваната рана застраства бѣзо, като започва отъ горѣ (фиг. 7), коего иѣщо ни уяснява, че движението на този е отъ горѣ надолу.

Минералните вещества, които сѫ тѣ же нуждни при узрѣването на гроздето и при растението на лозата, се движатъ наопаки — отъ коренитѣ нагорѣ, и тъ не по външните части, а по дървесината, така щото раната не имъ бѣрка никакъ на движението. Това може сѫщо да

Фиг. 8.

се види отъ горната фигура, която има надебеляване само отъ горѣ, когато иакъ ще е да има подобно и отдолу.

Такъвъ прѣстенъ е извѣстенъ и въ овошарството, гдѣто той се нарича „дяволски“. Обаче този прави разлика отъ първий, понеже се извършва на стара дървесина и служи да увеличи не плодътъ, а количеството на цвѣтътъ. Освѣнъ на малините, такъвъ прѣстенъ (на зелена прѣчка), не се прави при никакъ овошно дръвче, защото не показва никакво дѣйствие.

На една лоза се прѣстенова само една прѣчка, защото друго яче ще отслабне лозата. Отъ него гроздето узрѣва рано, но нѣма много захаръ. Извѣрванието на тази операция става съ тънка остри чикийка, като се гледа въ този случай да се

оръже и очисти по-добре ликото. Въ последно време за колцование съ направени два инструмента (фигура. 8), съ които, като се хвани пръчката, съ слабо натискане и движение насамъ-нататъкъ, се образува напълно желаемия кръгъ. Тъзи инструменти съ направени отъ по два остро полукръга, единъ сръчу други, а въ срѣдата имъ има острие, подобно на това при длетата. Кръговетъ рѣжътъ кожата и образува 2-та паралелни кръга, а другото острие въ сѫщото време обѣва кожата до дървесината.

Освѣтъ за получаване рано узрѣло и едро грозде, горниятъ дѣлъ методи служихъ още като средство противъ капанието на цвѣта (израсяванието). Особено калцованието помагало, сподѣлъ Карие, твърдѣ много.

Прѣдпазване на овощните дървета отъ разните плѣсени и насѣкоми.

Чудно явление е, че най-благородните видове ябълки и круши биватъ най-често нападани отъ разните плѣсени и насѣкоми, които се загибдюватъ, както и листата, така и на плодоветъ имъ, вслѣдствие на което послѣдните оставатъ недоразвити и изгубватъ формата си. Рѣзира се, че такива плодове немогатъ да иматъ вече този добъръ изгледъ, вкусъ и тази цвѣта.

За прѣдпазванието на овощните дървета отъ вредното дѣйствие на разните плѣсени, прѣпоръжва се да се прѣскатъ съ така наречения *Борделезовия растворъ*. Този растворъ се приготвя по следующия начинъ: Распушча се въ отдѣлни съждове 2 k.g. синь камъкъ (мѣденъ сулфидъ) и 4 k.g. варъ; слѣдъ това ги смѣсваме въ едно, като внимаваме щото всѣки пихъ да вливаме варовитото млѣко (раствора отъ варъта) въ растворъ отъ синия камъкъ. Получената смѣсь, разрѣдяваме съ вода, до като всичкия растворъ стане 100 литри (1 хектолитъ). Съ получението по такъвъ начинъ растворъ, се напрѣскватъ овощните дървета, колкото се може повече, при което всичките зародиши отъ разните плѣсени, налагени по кората на дърветата, измиратъ.

Распрѣскването на Борделезовия растворъ става съ помощта на особени прѣскачки (толумби), които по-направата си не си отличаватъ по нищо отъ тѣзи, които служатъ за прѣсканието на лозата противъ перонеспората *) (маната). Ще обѣрнемъ вниманието само на това, че когато се пълни прѣскачката съ растворъ, този послѣдниятъ прѣдварително трѣба да се разбърква добре, защото варъта се утаява много лесно, вслѣдствие на което, първия растворъ ще съдържа малко варъ, послѣдниятъ — пакъ много.

Прѣсканието трѣба да става тогава, когато растението не сж се още развили. Най-добре е да става два пихъ въ годината, единия пихъ на пролѣтъ, а другия на есенъ.

Наарт (директоръ) въ Силезия, правилъ многобройни опити съ този растворъ, като прѣскълъ не само овощните дървета, нѣ и други растения, напр. трандафилъ. Резултатътъ отъ всичките опити били повече удовлетворителни. Трандафилъ, когато попрѣскълъ прѣди развитието на листата му, останжалъ прѣзъ цвѣлото си вегитационно време непокътнатъ отъ плѣсени и насѣкоми; така сжъ и попрѣскълъ ябълки и круши останали прѣзъ цвѣлото време непорѣдени, листата имъ останали зелени и плодоветъ красиви. Най-добро дѣйствие указалъ Борделезовия растворъ върху деликатинните сортове овощни дървета, като напр.: зимния калоиль Хардепонтовата масловка, бѣлата и сивата масловка, есенната масловка и мн. др.

Съ по-нататъшните си опити, *Наарт* доказалъ, че по-прѣсканието овощия съ въпросния растворъ, не били нападнати отъ никакви насѣкоми, освѣтъ това болѣствата „Ракъ“, която се причинява отъ особени плѣсени, била прѣкратена слѣдъ попрѣскването на дърветата съ Борделезовия растворъ.

Тиролия, благодарение на това средство за прѣдпазването на дърветата отъ разните плѣсени и насѣкоми, има овощия, които се ползватъ съ добро име и се цѣнятъ доста високо.

Ний, отъ своя страна, прѣпоръжваме употребътъ на това средство на почитаемите си читатели, отъ една страна зато-

ва, защото разноситъ по прѣсканието, въ сравнение съ облагитъ, сж много малки; а отъ друга страна и за това, че сжиятъ растворъ се употребъява за лѣкуването на маната, слѣдователно на лозарь — овощаря ще бѫде вече износно да даде 40—50 л. за купуванието на една прѣскачка.

Културата на кръмните растения.

(Продължение отъ брой 5).

б) Плѣсчна люцерна (*Medicago media* или *versicolor*).

Тази люцерна се нарича още и бастардна люцерна, понеже се мисли, че е мелезъ отъ обикновенната и шведската. Характеристична е съ зелено-жълтенниковата до виолетова и синя боя на цвѣтоветъ. Често пихъ въ единъ и същия цвѣтъ грозъ се намиратъ веичките тѣзи бои. Стеблото ѝ е почти право, както при обикновенната люцерна, листата сжъ тѣй подобни. Изобщо развитието ѝ е малко по-слабо.

Плѣсчната люцерна, както и самото и име показва, може да се сѣе и на плѣсчливите почви, което нѣщо неможе да стане съ обикновената. Въ такъвъ случай приходитъ ѝ сж по-слаби.

Едно време тази люцерна се е отглеждала повече въ културните страни, отколкото днесъ, и то само заради това, че тя днесъ за днесъ има голѣми конкуренти за плѣсчливите почви, каквито сж: серадата, *Anthyllis vulneraria*, плѣсчната вика и пр. Послѣдните даватъ по-голѣмъ приходъ и неизискватъ толкост грижи. Особено пъкъ виката има цвѣта и поради твърдѣ раното си развитие.

При сѣянietо на плѣсчната люцерна трѣбва сжъ тѣй да се употреби едно прѣдпазително растение. За единъ хектаръ се употребява 30—50 k.g. сѣме. Тя може да служи и като пасбище, понеже не се поврѣжда отъ тѣпкането. Трае само четири години.

с) Шведската люцерна (*Medicago falcata*).

Тя се нарича още и жълта охлювна детелина. Стеблото ѝ е лежащо, само върхътъ му е правъ и е покритъ съ многобройни листца. Листата сжъ дългести, овални, на крайътъ притлепени и свършватъ търнообразно. Второстепенното листче е наздѣбено. Цвѣтоветъ сжъ жълти и стојатъ въ гъсти гроздчета. Шушулките сжъ прости и прѣгънати, като полумѣсце, понѣкога биватъ и прави. Сѣмената ѝ сж по-малки, отколкото онѣзи на обикновената люцерна.

Тази люцерна заслужва внимание поради това, че може да се сѣе и на каменистите почви, а тѣй сжъ и поради това, че може да расте на пасбищата. Шведската люцерна трѣбва да се сѣе винаги съ прѣдпазително растение. Количеството на сѣмeto, което е потребно за хектаръ, не трѣбва да бѫде по-малко отъ 30 k.g.

д) Хмеловата люцерна (*Medicago lupulina*).

Тя се нарича още и жълта детелина, жълта плѣсчна детелина и пр.. Стеблото ѝ достига до 60 s. m. дължина, нѣ бива слабо, тѣй че потребътъ му е една подпорка, която сама си намира въ високорастящите растения. Сама за себѣ си, тази люцерна неможе да се сѣе. Тя е най-цѣнна, като пасбищно растение, понеже дава много листа и е дълготрайна, а при това доставя ни една най-богата храна на протеинови вещества. Тя по хранителността си заминава всичките видове детелини и люцерни. Листата ѝ сж по-три заедно и се отличаватъ по това, че къмъ крайътъ си сжъ наздѣбени и свършватъ търнообразно. Цвѣтоветъ биватъ събрани въ главички, съ кжси опашки и жълта боя. Тѣ излизатъ отъ жълътъ на листата. Шушулките сжъ малки и слабо завити, подиръ усрѣванието си падатъ твърдѣ лесно. Сѣмената биватъ расположени по едно въ всѣка една шушулница.

Тя може да вирѣе почти на всичките почви, особено на легки тѣ и влажните, стига тѣ да не страдатъ отъ добра вода. Сѣянietо на тази люцерна най-добре е да стане съ други кръмни растения или трѣви, понеже въ такъвъ случай дава по-голѣми приходи. Най-добре трѣбва за смѣска съ нещо италианския райграеъ, отъ който се взематъ за хектаръ до 28 k.g. съ 16 k.g. люцерна. Ако се сѣе чиста люцерна, можатъ да се употребятъ 30—35 k.g.. Най-добре се сѣе съ прѣдпазително растение. Использованието ѝ може да стане най-малко за двѣ г. Приходитъ ѝ сж слаби — срѣдно 40 цента отъ хектаръ.

Приготовление на вкусна вишновка.

За десетъ литри чиста на вкусъ (прѣварена) ракия, взематъ 3—4 k.g. вишни. Очистятъ гнилите, зелените и опашките и ги напуштатъ въ ракията. Взематъ 10 гр. дарчинъ (канелъ), 5 гр. карандилови коренчета и двѣ индийски орѣхчета (индустанъ джевизи); расчупватъ дарчина и нарѣжватъ орѣхчетата на парчета и ги напуштатъ въ ракията.

Така пригответената ракия ще изнасятъ сутринъ на слънце, вечеръ ще я прибиратъ и по 2 пихъ на денъ ще рекламбучките (разбръквате) щището.

Слѣдъ 2—3 дена ще туриятъ 1—2 кил. захаръ, за да се подслади ракията, защото вишновката е ликоръ, който се прѣпочита, когато е по-сладъкъ. Ако ракията е сила, то захарата се раства въ вода, която ще олекчи първата. Отъ време на време ракията се опитва и, ако

* Виждъ фиг. 1, брой 10, год. III отъ сп. „Орало“.

се забължи, че е добила напълно приятен вкус от прибавките, тогава се отлива. Ако захарта е малко, притури се още споредът вкус на пиянчите. Ако вишните съм повечко, невръди, — само да съм добре узрели. Въ 10 дена вишнената е готова. Пръсвъжда се предъ ленено или др. гъсто платно и се налива въ бутилки, които се запазват въ полег-
нало положение.

Всенароденъ конгресъ по земедѣлието въ Будапеща.

Вследствие хилядогодишнината от съществуванието на Унгарската Държава, Унгарското Правителство направи едно голъмо изложение, което се отвори още на 1-й Май т. г. По желанието на министра на земеделието, при това изложение ще се държи единъ международен конгресъ по земеделието. Конгресъ ще се открие на 17-й Септември и ще се закрие на 20-й с. м. Едничкия въпросъ, който ще се разисква въ конгресса, ще бъде „паданието щънитъ на житните произведения, причината за това и сърдества за повдигането имъ“. Този толкова важенъ за земеделието въпросъ, ще се разисква отри три секции и то въз основа: 1) на продукцията, 2) на търговията и съобщенията и 3) на митото и кредитните обстоятелства. За този конгресъ, Г-нъ Министър *e. Daranyi*, е поканилъ лично прѣстителите на повечето Европейски и извненевропейски правителства, земеделчески дружества и по-прочутите земеделци и националь-економи. За да се даде възможност на конгресистите да се запознаятъ съ земеделието въ Унгария заедно съ конгресъ ще се направи и една екскурзия до държавния заводъ и чифликъ *Mesöhegyes*. Покани до нѣкои лица сѫ вече распратени.

Не се съмняваме, че Унгарския Министър на земеделието нѣма да забрави и България. Добрѣ било въ този случай нашето Министерство на Търговията и Земедѣлието да командира въ нѣкое отъ чиновниците си, като го натовари по-подробно да се запознае съ земедѣлието въ Унгария и нѣкоя наредби. Подобни командировки не сѫ правени още, макаръ че тѣ могатъ да принесатъ голѣма полза. Надяваме се, че нашето Министерство на Търговията и Земедѣлието нѣма да испустне случая да съучаствува въ този международенъ конгресъ

Земледѣлчески календарь.

a) Лозарство. Прѣзъ този мѣсяцъ почва цвѣтненето на лозитѣ, затова непрѣбва да се ходи изъ лозето. Всичките работи, като коцане, вързване, кършението и пр., се отлагатъ за сега до завързванието на плода, защото инакъ ще способствуваатъ за оплодванието на цвѣта.

Ако въ нѣкои мѣста има американски разсадникъ, то се прѣсажда на зелено съ мѣстни зелени калеми. Тамъ, гдѣто напада пероноспората, чернилката, оидиума и др. раст. паразити, се прѣска съ сѣра и съ растворъ отъ сѣресто-мѣдна соль.

Филоксерата започва силно да се размножава, излиза къмъ горните корени и може лесно да се намира, затова тръбва да се търси (открива) съвръмно. Кършението и вързванието ще продължава следващо прицъпяването.

б) Винарство. Температурата въ избата почва да се качва, затова тръбва да се истулятъ съ слама и др. всички прозорци и врати. Проветряванието тръбва да следва редовно въ студени нощи и рано сутринъ.

Вината почватъ слабо да вржтъ, затова се провѣтрятъ, като се внимава да не приливатъ или да останхтъ много празни. Избата почва да става влажна отъ зимнитъ и пролѣтни дъждове, затова се тура вхтъръ въ едно-двѣ кюшета по-малко варъ, за да поема влагата, иначъ се развиваатъ много ферменти. —

в). По земеделие. Прѣзъ този мѣсецъ усрѣдътъ повечето житнитѣ растения и могатъ вече да се жънжатъ; за планинските мѣстности това е още твърдѣ рано. Жънжата трѣбва да въ периода на жълтото усрѣдане. Копане на царевица втори пътъ. Прѣбиране на лена. Разсаждане на твърда на постоянно място. Борба противъ насъкотѣ, които схвърлили по разнитѣ култури. Ако ливадите се намиратъ въ мѣстоположение, тѣ ще схвърлятъ и ще бѫде връзано осението имъ.

и) *Лъсовъдство*. Довършва се съянието на бръстовото съме. Плъвяжът прѣкопава тъ и, ако настане дълга суша, поливатъ се фиданките въ градинитѣ. На новопоникналите иглолистни фиданки въ съменището, прави се защита противъ силните сълънчеви пъкове. Избоялитѣ тръби и бурени въ младите култури, ако гроъжът послѣднитѣ съ задушаваніе, се жънхът или косиътъ.

Довършва се същението на дървета за строение и горене и въ планинските крайща. Продължава се бълението на джбовата и липовата кора. Захваща се събирането смола от иглолистните породи. — Приготвяват се стопанските планове. Отбълтезват се границите на съчищата и дърветата, които ще се съчят идущата есень.

Прѣзъ този мѣсецъ захващать да се завиватъ (закуклуватъ) хъсениците на „голѣмоглава“, „джбовата пеперуда“ и „боровата пеперуда“; прѣди да изхвѣркнатъ, тѣ грѣбва да се събиратъ и унищожаватъ. Относително боровите „носорози“ и „ликовидци“, работитѣ сѫ както и прѣзъ минулитѣ мѣсеки. —

д) Овошарство Ашладисвът се овошкитѣ на око (на пижка). Събиратъ се плодоветѣ на черешитѣ и вишнитѣ.

е) Градинарство. Ископаватъ се мѣстата, гдѣто е било посаденъ спанакъ и салата, и се посаждатъ съ есенно зелие. Сѣмената отъ червения лукъ се прибиратъ.

ж) Пчеларство. Работить по пчелите съ сжитѣ, както и прѣзъ минилюзиятъ мѣсентъ.

МЕТЕОРОЛОГИЧЕСКИЙ БЮЛЕТЕНЬ

За гр. Пиѣвенъ.

Отъ 24 Май до 7 Юни 1896 г. (по старъ стиль).

Съобщава В. П. Вълчевъ.